

»Lako je ubijati Hrvate«

»Slobodna Dalmacija« na mjestu pogibije general-bojnika Blaža Kraljevića i osmorice pripadnika HOS-a u Kruševu

Stranice 6 — 7.

*Kontrolni punkt u zaseoku Glamuzine gdje su izrešetani automobili pripadnika HOS-a
(Snimio: Z. MARIĆ)*

»SLOBODNA« NA MJESTU POGIBIJE

»Daihatsu« u kojem je ubijen general-bojnik Blaž Kraljević

Ibro Maksić, otac poginulog bojovnika Osmana, shrvan bolom i bijesom, uzeo je oružje sinonim pravde u svoje ruke. No odmah je razoružan

»Sokolovi« pred Ratnim stožerom HOS-a za Hercegovinu

GENERAL-BOJNIKA BLAŽA KRALJEVIĆA

»LAKO JE

Piše: Predrag LUCIĆ ■ Snimio: Zoran

Izrešetani automobili zorno pokazuju nijedan hosovac nije preživio »rutinu na policijskom punktu ojačanom s antiterorističkom jedinicom – Ante Dedaković Jastreb doputovali u Ljubuški pri pomogli smirivanju izuzetno napadljivim. – Hoće li doći do razgovora između HOS-a i HVO-a?

LJUBUŠKI — Pred zgradom Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu tri zastave: hrvatska, bosansko-hercegovačka i hosovska. Sve tri spuštene na pola kopila. U zgradi uglavnom mladići i djevojke s crnim florom na crnim majicama.

Na jednom ovalnom stolu printer iz kojega upravo izlazi spisak. Spisak na kojem je pod rednim brojem jedan upisano ime Blaža Kraljevića, zapovjednika Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu, general-bojnika po činu, rođenog 19. rujna 1947. u Lisičama pod kraj Ljubuškog, ubijenog 9. kolovoza 1992. u zaseoku Glamuzine, mjesto Kruševo, općina Mostar, zemlja Hercegovina, država... Država kako za koga. Za nekoga Republika Bosna i Hercegovina, a za nekoga Hrvatska zajednica Herceg-Bosna.

Pod brojem dva na tom je spisku Mario Medić, rojnik iz Vitine, Ljubuški, rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem tri je Osman Maksić, rojnik iz Vitine, rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem četiri je Šahdo Delić, rojnik iz Teslića, i on rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem pet je Mario Stjepanović, također rojnik iz Teslića, rođen 1964. a ubijen 1992. Pod brojem šest je Vinko Primorac, bojovnik iz Radišića, Ljubuški, rođen 1959. a ubijen 1992. Pod brojem sedam je Ivan Granić, bojovnik iz Grabova Vrla, Ljubuški, rođen 1973. a ubijen 19 godina kasnije. Pod brojem osam je Gordan Čuljak, bojovnik iz Vojnića, Ljubuški, rođen i ubijen kad i njegov predčasnik na ovom spisku. Pod brojem devet stoji upisano: Rasim Krastić, bojovnik. Ne zna se gdje i kad je rođen, ali se zna gdje i kad je ubijen. Deveti kolovoza 1992. u zaseoku Glamuzine, mjesto Kruševo, oko 14 sati.

Tada je, prema prvim informacijama, došlo do tužnog incidenta između pripadnika HOS-a i pripadnika HVO u još nerazjašnjenim okolnostima. Nijedan pripadnik HOS-a nije preživio »incident« u kojem su uzgred ranjeni Zdenko Džeba iz Slipčića, Mostar, pripadnik Vojne policije HVO, te Gordan Martinović iz Miljkovića kraj Mostara.

Na mjestu »incidenta«, na cesti između ratom razorenih kuća, na mjestu negdašnje autobusne stanice stoji izrešetani »daihatsu« registarske oznake HOS 001 i »pezejac« čapljinske registracije. Broj rupa na automobilima zorno pojašnjava zbog čega nitišto od njihovih devet posljednjih putnika nije preživo. Na cesti zlatni i srebrni lančići, onoga tko ga je usmrtio. Automobilska sjedala puna su skorene krvi i sitnih komadića stakla. U jednom ostaci pištolja očito raznesenog nečim razornijim od običnog metka. Na sjedalu suvozača u »daihatsu« kutija audio-kazeta. Tko zna što je sviralo tog nedjeljnog poslijepodneva.

Tragovi krvi vode u dvorište obližnje kuće.

Ante Đapic dolazi

POGIBIJE

GENERAL-BOJNIKA BLAŽA KRALJEVIĆA I OSMORICE PRIPADNIKA HOS-a U KRUŠEVU

»LAKO JE UBILJATI HRVATE«

Piše: Predrag LUCIĆ ■ Snimio: Zoran MARIĆ

Izrešetani automobili zorno pokazuju zbog čega nijedan hosovac nije preživio »rutinsku kontrolu« na policijskom punktu ojačanom specijalnom antiterorističkom jedinicom — Ante Đapić i Mile Dedaković Jastreb doputovali u Ljubuški kako bi pripomogli smirivanju izuzetno napete situacije — Hoće li doći do razgovora između čelnika HOS-a i HVO-a?

LJUBUŠKI — Pred zgradom Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu tri zastave: hrvatska, bosansko-hercegovačka i hosovska. Sve tri spuštene na pola kopila. U zgradi uglavnom mladići i djevojke s crnim florom na crnim majicama.

Na jednom ovalnom stolu printer iz kojeg je upravo izlazi spisak. Spisak na kojem je pod rednim brojem jedan upisano ime Blaža Kraljevića, zapovjednika Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu, general-bojnika po činu, rođenog 19. rujna 1947. u Lisičama pod kraj Ljubuškog, ubijenog 9. kolovoza 1992. u zaseoku Glamuzine, mjesto Kruševu, općina Mostar, zemlja Hercegovina, država... Država kako za koga. Za nekoga Republike Bosne i Hercegovine, a za nekoga Hrvatska zajednica Herceg-Bosna.

Pod brojem dva na tom je spisku Mario Medić, rojnik iz Vitine, Ljubuški, rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem tri je Osman Maksić, rojnik iz Vitine, rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem četiri je Šahdo Delić, rojnik iz Teslića, i on rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem pet je Mario Stjepanović, takoder rojnik iz Teslića, rođen 1964. a ubijen 1992. Pod brojem šest je Vinko Primorac, bojovnik iz Radišića, Ljubuški, rođen 1959. a ubijen 1992. Pod brojem sedam je Ivan Granić, bojovnik iz Grabova Vrila, Ljubuški, rođen 1973. a ubijen 19 godina kasnije. Pod brojem osam je Gordan Čuljak, bojovnik iz Vojnića, Ljubuški, rođen i ubijen kad i njegov predstasnik na ovom spisku. Pod brojem devet stoji upisano: Rasim Krastić, bojovnik. Ne zna se gdje i kad je rođen, ali se zna gdje i kad je ubijen. Deveti kolovoza 1992. u zaseoku Glamuzine, mjesto Kruševu, oko 14 sati.

Tada je, prema prvim informacijama, »došlo do tužnog incidenta između pripadnika HOS-a i pripadnika HVO u još nerazjašnjennim okolnostima«. Nijedan pripadnik HOS-a nije preživio »incident« u kojemu su uzgred ranjeni Zdenko Džeba iz Slipčića, Mostar, pripadnik Vojne policije HVO, te Gordan Martinović iz Miljkovića kraj Mostara.

Na mjestu »incidenta«, na cesti između ratom razorenih kuća, na mjestu negdašnje autobusne stanice stoji izrešetani »daihatsu« registarske oznake HOS 001 i »pezejac« čapljinske registracije. Broj rupa na automobilima zorno pojašnjava zbog čega niko od njihovih devet posljednjih putnika nije preživo. Na cesti zlatni i srebrni lančići. Jedan s privjeskom križa i hrvatskog grba. Pokraj ceste okvir naočala Blaža Kraljevića. Ne zna se da li je kroz njih uspio ugledati onoga tko ga je usmrtio. Automobilska sjedala puna su skorene krvi i sitnih komadića stakla. U jednom ostaci pištolja očito raznesenog nečim razornijim od običnog metka. Na sjedalu suvozača u »daihatsu« kutija audio-kazeta. Tko zna što je sviralo tog nedjeljnog poslijepodneva.

Tragovi krvi vode u dvorište obližnje ku-

Kao što ne vjeruju ni u priopćenje Glavnog stožera HVO u kojemu se tvrdi da je vatrica otvorena iz automobila na policajce koji su dežurali na kontrolnom punktu.

U Ljubuškom su se dan nakon pogibije devetice hosovaca pojavili Ante Đapić, načelnik Glavnog stožera HOS-a, i predsjednik Hrvatske stranke prava, te Mile Dedaković Jastreb, glavni inspektor HOS-a. Došli su, kažu, da sprječe krvoproljeće. Pripadnici njihovih postrojbi bili su ogorčeni i trebalo ih je smiriti. Neki su zaustavljeni u nakani da krenu prema Ljubuškom i Grudama, a svi zapovjednici na terenu su pitali da li da povuku postrojbe s prvih borbenih linija. To im nije dopušteno, jer je glavni zadatci HOS-a u BiH da i dalje brani cijelovitost i suverenitet najmlade republike na svijetu.

Na press-konferenciji se od čelnika HOS-a moglo čuti i to da smatraju da će legalni organi vlasti, a to je po njima Vlada Republike BiH, kompletno i konkretno ispitati ovaj slučaj, te da će svi krivci snositi konzekvence po zakonima BiH. Od Ministarstva obrane i MUP-a BiH zatraženo je da u tu svrhu formiraju istražnu komisiju i očekuje se pozitivan odgovor. U protivnom, rekao je Ante Đapić, bit će očito da Republika BiH nema pretensioni da bude država.

Najzanimljivija informacija na press-konferenciji bila je ona o postojanju naloga za uhićenje generala Blaža Kraljevića. To je doznao Mladen Bošnjak, predsjednik Regionalnog odbora HSP-a za Hercegovinu, na Širokom Brijegu u razgovoru s pripadnicima jedinice koja je pucala na devetoricu hosovaca. Oni su, navodno, imali pismenu naredbu da Kraljevića liše slobode. Komentar Ante Đapića bio je da nitko nema pravo hapsiti generala Oružanih snaga BiH, tj. vojno-hijerarhijski najvišu osobu na hercegovačkom prostoru i da je to isto kao kada bi HOS izdao nalog za uhićenje Mate Bobana.

Dopredsjednik HSP-a smatra da iza svega ovoga stoji HVO koje uz podršku iz Zagreba vodi politiku dijeljenja BiH. Postavlja pitanje što je na vojno-policijskom punktu u Kruševu radila specijalna antiteroristička jedinica:

— Zbog čega je ta jedinica bila tu? Za-

što nije bila kod Trebinja, tamo gdje treba pokazati snagu? Lako je ubijati Hrvate! A zašto se ne pokazu tamo gdje treba?

Navedeno je također da će se preispitati daljnji angažman HOS-a u Hercegovini. Mile Dedaković je rekao da će sve postrojbe HOS-a biti povučene odatle ukoliko i narod i zvaničnici smatraju da nisu dobrodošle na ovim prostorima, te dodaje:

— Mi to ne bismo željeli zbog ovog ogromnog hrvatskog korpusa koji, koliko mi znamo, cijeni sve što je HOS napravio za ovo područje.

Ante Đapić će na istu temu reći:

— Predstavnik volje naroda nije ni HDZ ni HSP nego sam narod koji se na referendumu izjasnio za cjelovitu i nedjeljivu BiH. Ukoliko taj narod smatra da nema potrebe za HOS-om — nema problema. Mi se nikome ne namećemo i spremni smo u roku od 48 sati prepustiti naše položaje HVO-u. Ali mi smo u ove dvije godine previše radili i kvarili, previše smo života izgubili i sredstava uložili da bismo mogli sebi dozvoliti poniranje da nam ubijaju ljudi kao pse na cesti. Ovdje se ponovio slučaj Paradžik. A znamo da i nas ostale čekaju likvidacije, progoni, »srčani udari« i »saobraćajne nesreće«.

Mislim da su naše borbe za Trebinje i ulazak u Trebinje potpuno iskočili izvan planova Karadžića i Bobana, pošto su oni odavno zacrtali granice unutar BiH. HOS je te planove počeo brkati, pa i to smatramo jednim od razloga likvidacije general-bojnici Blaža Kraljevića — dodao je Đapić.

Čelnici HOS-a uputili su poziv za razgovor vodstvu HVO-a i nadaju se da će mu se ovi odazvati. Najavljeno je i imenovanje novog zapovjednika Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu, i to još tijekom dana. Mile Dedaković Jastreb je iskoristio ovu prigodu da obznaniti kako se postrojbe HOS-a nalaze na Drini gdje pripremaju operaciju oslobanja Zvornika.

No, pravaške pravke najviše boli što hosovci gnu mnogo zapadnije od Drine, i to od hrvatske ruke. Nije se, kažu, dogodilo da u jednom danu pogine devet njihovih pripadnika. Sve do ove nedjelje, deveti kolovoza, u mjestu Kruševu.

Ante Đapić dolazi u Ljubuški

GIBIJE
GENERAL-BOJNIKA BLAŽA KRALJEVIĆA I OSMORICE PRIPADNIKA HOS-a U KRUŠEVU

»LAKO JE UBIJATI HRVATE«

Piše: Predrag LUCIĆ ■ Snimio: Zoran MARIĆ

Izrešetani automobili zorno pokazuju zbog čega nijedan hosovac nije preživio »rutinsku kontrolu« na policijskom punktu ojačanom specijalnom antiterorističkom jedinicom – Ante Đapić i Mile Dedaković Jastreb doputovali u Ljubuški kako bi pripomogli smirivanju izuzetno napete situacije – Hoće li doći do razgovora između čelnika HOS-a i HVO-a?

LJUBUŠKI — Pred zgradom Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu tri zastave: hrvatska, bosansko-hercegovačka i hosovska. Sve tri spuštene na pola kopla. U zgradi uglavnom mladići i djevojke s crnim florom na crnim majicama.

Na jednom ovalnom stolu printer iz kojega upravo izlazi spisak. Spisak na kojem je pod rednim brojem jedan upisano ime Blaža Kraljevića, zapovjednika Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu, general-bojnika po činu, rođenog 19. rujna 1947. u Lisicama pokraj Ljubuškog, ubijenog 9. kolovoza 1992. u zaseoku Glamuzine, mjesto Kruševo, općina Mostar, zemlja Hercegovina, država... Država kako za koga. Za nekoga Republika Bosna i Hercegovina, a za nekoga Hrvatsku

če, pored čije kapije se nalaze dva noža. Istražna sutkinja Vinka Ereš pronašla je u potkroviju te kuće jedan okvir za metke, a okonjega čahure. Pronašla je i jednu bijelu palicu koja se nekada zvala odgojnom. Nije pronašla radio-stanicu iz »daihatsua«, pošto je iščupana i odnesena. Saslušala je ranjenga Zdenka Džebu od kojega je doznala da su te nedjelje on i braća Gordan i Ivan Martinović krenuli »kadetom« iz Miljkovića u Čitluk, te da su u zaseoku Glamuzine zaustavljeni od vojnih policajaca HVO. Prema njegovoj tvrdnji, za vrijeme rutinske kontrole dokumenata jedan je pripadnik Vojne policije ispalio rafal. »Kadet« nakon toga kreće, ali nakon dvadesetak prijeđenih metara Džebu sustiže metak. Rafalna paliba je, koliko

Kao što ne vjeruju ni u priopćenje Glavnog stožera HVO u kojemu se tvrdi da je vatra otvorena iz automobila na policajce koji su dežurali na kontrolnom punktu.

U Ljubuškom su se dan nakon pogibije devetorice hosovaca pojavili Ante Đapić, načelnik Glavnog stožera HOS-a, i dopredsjednik Hrvatske stranke prava, te Mile Dedaković Jastreb, glavni inspektor HOS-a. Došli su, kažu, da spriječe krvoproljeće. Pripadnici njihovih postrojbi bili su ogorčeni i trebalo ih je smiriti. Neki su zaustavljeni u nakani da krenu prema Ljubuškom i Grudama, a svi zapovjednici na terenu su pitali da li da povuku postrojbe s prvih borbenih linija. To im nije dopušteno, jer je glavni zadatak HOS-a u BiH da i dalje brani cjelovitost i suverenitet najmlađe republike na svijetu.

Na press-konferenciji se od čelnika HOS-a moglo čuti i to da smatraju da će legalni organi vlasti, a to je po njima Vlada Republike BiH, kompletno i konkretno ispitati ovaj slučaj, te da će svi krivci snositi konzekvence po zakonima BiH. Od Ministarstva obrane i MUP-a BiH zatraženo je da u tu svrhu formiraju istražnu komisiju i očekuje se pozitivan odgovor. U protivnom, rekao je Ante Đapić, bit će očito da Republika BiH nema pretenzija da bude država.

Najzanimljivija informacija na press-konferenciji bila je ona o postojanju naloga za uhićenje generala Blaža Kraljevića. To je doznao Mladen Bošnjak, predsjednik Regionalnog odbora HSP-a za Hercegovinu, na Širokom Brijegu u razgovoru s pripadnicima jedinice koja je pucala na devetoricu hosovaca. Oni su, navodno, imali pismenu naredbu da uhiče generala Blaža Kraljevića – dodao je Đapić.

Muslim da su naše borbe za Trebinje i ulazak u Trebinje potpuno iskočili izvan planova Karadžića i Bobana, pošto su oni odavno zacrtali granice unutar BiH. HOS je te planove počeo brkati, pa i to smatramo jednim od razloga likvidacije general-bojnika Blaža Kraljevića – dodao je Đapić.

Čelnici HOS-a uputili su poziv za razgovor vodstvu HVO-a i nadaju se da će mu se novi odazvati. Najavljeno je i imenovanje

što nije bila kod Trebinja, tamo gdje treba pokazati snagu? Lako je ubijati Hrvate! A zašto se ne pokažu tamo gdje treba?!

Navješteno je također da će se preispitati daljnji angažman HOS-a u Hercegovini. Mile Dedaković je rekao da će sve postrojbe HOS-a biti povučene odavde ukoliko i narod i zvaničnici smatraju da nisu dobrodošle na ovim prostorima, te dodaje:

— Mi to ne bismo željeli zbog ovog ogromnog hrvatskog korpusa koji, koliko mi znamo, cijeni sve što je HOS napravio za ovo područje.

Ante Đapić će na istu temu reći:

— Predstavnik volje naroda nije ni HDZ ni HSP nego sam narod koji se na referendumu izjasnio za cjelovitu i nedjeljivu BiH. Ukoliko taj narod smatra da nema potrebe za HOS-om — nema problema. Mi se nikome ne namećemo i spremni smo u roku od 48 sati prepustiti naše položaje HVO-u. Ali mi smo u ove dvije godine previše radili i kvarili, previše smo života izgubili i sredstava uložili da bismo mogli sebi dozvoliti poniženje da nam ubijaju ljudi kao pse na cesti. Ovdje se ponovio slučaj Paradžik. A znamo da i nas ostale čekaju likvidacije, progoni, »srčani udari« i »saobraćajne nesreće«.

— Mislim da su naše borbe za Trebinje i ulazak u Trebinje potpuno iskočili izvan planova Karadžića i Bobana, pošto su oni odavno zacrtali granice unutar BiH. HOS je te planove počeo brkati, pa i to smatramo jednim od razloga likvidacije general-bojnika Blaža Kraljevića – dodao je Đapić.

rom na crnim majicama.

Na jednom ovalnom stolu printer iz kojega upravo izlazi spisak. Spisak na kojemu je pod rednim brojem jedan upisano ime Blaža Kraljevića, zapovjednika Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu, general-bojnika po činu, rođenog 19. rujna 1947. u Lisicama pored Ljubuškog, ubijenog 9. kolovoza 1992. u zaseoku Glamuzine, mjesto Kruševo, općina Mostar, zemlja Hercegovina, država... Država kako za koga. Za nekoga Republike Bosne i Hercegovine, a za nekoga Hrvatske zajednička Herceg-Bosna.

Pod brojem dva na tom je spisku Mario Medić, rojnik iz Vitine, Ljubuški, rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem tri je Osman Maksić, rojnik iz Vitine, rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem četiri je Šahdo Delić, rojnik iz Teslića, i on rođen 1966. a ubijen 1992. Pod brojem pet je Mario Stjepanović, također rojnik iz Teslića, rođen 1964. a ubijen 1992. Pod brojem šest je Vinko Primorac, bojovnik iz Radišića, Ljubuški, rođen 1959. a ubijen 1992. Pod brojem sedam je Ivan Granić, bojovnik iz Grabova Vrila, Ljubuški, rođen 1973. a ubijen 19 godina kasnije. Pod brojem osam je Gordan Čuljak, bojovnik iz Vojnića, Ljubuški, rođen i ubijen kad i njegov predstavnik na ovom spisku. Pod brojem devet stoji upisano: Rasim Krastić, bojovnik. Ne zna se gdje i kad je rođen, ali se zna gdje i kad je ubijen. Deveti kolovoza 1992. u zaseoku Glamuzine, mjesto Kruševo, oko 14 sati.

Tada je, prema prvim informacijama, »došlo do tužnog incidenta između pripadnika HOS-a i pripadnika HVO u još nerazjašnjenim okolnostima«. Nijedan pripadnik HOS-a nije preživio »incident« u kojemu su uzgred ranjeni Zdenko Džeba iz Slipčića, Mostar, pripadnik Vojne policije HVO, te Gordan Martinović iz Miljkovića kraj Mostara.

Na mjestu »incidenta«, na cesti između ratom razorenih kuća, na mjestu negdašnje autobusne stanice stoji izrešetani »daihatsu« registarske oznake HOS 001 i »pejejac« čapljinske registracije. Broj rupa na automobilima zorno pojašnjava zbog čega niti od njihovih devet posljednjih putnika nije preživo. Na cesti zlatni i srebrni lančići. Jedan s privjeskom križa i hrvatskog grba. Pokraj ceste okvir naočala Blaža Kraljevića. Ne zna se da li je kroz njih uspio ugledati onoga tko ga je usmrtio. Automobilска sjedala puna su skorene krvi i sitnih komadića stakla. U jednom ostaci pištolja očito raznesenog nečim razornijim od običnog metka. Na sjedalu suvozača u »daihatsu« kutija audio-kazeta. Tko zna što je sviralo tog nedjeljnog poslijepodneva.

Tragovi krvi vode u dvorište obližnje ku-

pronašla radio-stanicu iz »daihatsu«, pošto je isčupana i odnesena. Saslušala je ranjena Zdenka Džeba od kojega je doznala da su te nedjelje on i braća Gordan i Ivan Martinović krenuli »kadetom« iz Miljkovića u Čitluk, te da su u zaseoku Glamuzine zaustavljeni od vojnih policajaca HVO. Prema njegovo tvrdnji, za vrijeme rutinske kontrole dokumenata jedan je pripadnik Vojne policije ispalio rafal. »Kadet« nakon toga kreće, ali nakon dvadesetak prijeđenih metara Džebu sustiže metak. Rafalna paljba je, koliko se on sjeća, trajala kratko, ali je ispaljen veliki broj metaka.

U Ratnom stožeru hosovaca doznajemo da su general-bojnik Blaž Kraljević i ostala osmorica njihovih poginulih pripadnika na svoj posljednji put krenuli iz Mostara. Odredište je bilo Ljubuški. Mjesto u koje nikada nisu stigli. Njihova tijela su s mjesta pogibije odmah odvezena u Split. Mnogi će se zapisati čemu ta hitnja i kakva je to hitna medicinska pomoć potrebna ubijenima. Pripadnici hosovaca ne vjeruju u čiste namjere onih koji su hitro uklonili tijela s mjesta tragedije.

obrane i MUP-a BiH zatraženo je da u tu svrhu formiraju istražnu komisiju i očekuje se pozitivan odgovor. U protivnom, rekao je Ante Đapić, bit će očito da Republika BiH nema pretenzija da bude država.

Najzanimljivija informacija na press-konferenciji bila je ona o postojanju naloga za uhićenje generala Blaža Kraljevića. To je doznao Mladen Bošnjak, predsjednik Regionalnog odbora HSP-a za Hercegovinu, na Širokom Brijegu u razgovoru s pripadnicima jedinice koja je pucala na devotoricu hosovaca. Oni su, navodno, imali pismenu naredbu da Kraljevića liše slobode. Komentar Ante Đapića bio je da nitko nema pravo hapsiti generala Oružanih snaga BiH, tj. vojno-hijerarhijski najvišu osobu na hercegovačkom prostoru i da je to isto kao kada bi HOS izdao nalog za uhićenje Mate Bobana.

Dopredsjednik HSP-a smatra da iza svega ovoga stoji HVO koje uz podršku iz Zagreba vodi politiku dijeljenja BiH. Postavlja pitanje što je na vojno-policajskom punktu u Kruševu radila specijalna antiteroristička jedinica:

— Zbog čega je ta jedinica bila tu? Za-

poniženje da nam ubijaju ljudi kao pse na cesti. Ovdje se ponovio slučaj Paradžik. A znamo da i nas ostale čekaju likvidacije, progoni, »srčani udari« i »saobraćajne ne-sreće«.

— Mislim da su naše borbe za Trebinje i ulazak u Trebinje potpuno iskočili izvan planova Karadžića i Bobana, pošto su oni odavno zacrtali granice unutar BiH. HOS je te planove počeo brkati, pa i to smatramo jednim od razloga likvidacije general-bojničke Blaža Kraljevića — dodao je Đapić.

Čelnici HOS-a uputili su poziv za razgovor vodstvu HVO-a i nadaju se da će mu se ovi odazvati. Najavljen je i imenovanje novog zapovjednika Ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu, i to još tijekom dana. Mile Dejaković Jastreb je iskoristio ovu prigodu da obznaniti kako se postrojbe HOS-a nalaze na Drini gdje pripremaju operaciju oslobođanja Zvornika.

No, pravaške pravke najviše boli što hrvatci ginu mnogo zapadnije od Drine, i to od hrvatske ruke. Nije se, kažu, dogodilo da u jednom danu pogine devet njihovih pripadnika. Sve do ove nedjelje, deveti kolovoza, u mjestu Kruševo.

Ante Đapić dolazi u Ljubuški